

KAPITOLA DRUHÁ

*Pokud se na tobě nepřítel dopustí křivdy,
každému z jeho dětí kup buben.
—africké přísloví*

NA ZÁKLADNU AFSF SE CROCKER VRÁTIL O HODINU později ve stavu dezorientované vyčerpanosti. Strážníci u brány na něj mávali, ukazovali mu vztyčené palce a křičeli „Ezi oru!“ a „Dobrá práce! Chlapík!“.

Pokusil se usmát. Po chirurgickém zákroku v místní primitivně zařízené nemocnici, který zastavil vnitřní krvácení, byly chlapcův život i jeho noha alespoň prozatím ušetřeny. Rozhodující roli mělo sehrát několik následujících hodin.

Aziho stav byl dost chatrný. I ten sebemenší zánět mohl způsobit, že upadne do kómatu nebo zemře. Crocker ho měl v úmyslu hned ráno zkontrolovat. Teď si ale potřeboval odpočinout.

Kromě toho bylo nutné poslechnout si nějaké hlášení. Chtěl vědět, kdo střílel, proč bylo zabezpečení téhle nepostradatelné základny pořád tak laxní i proč místní zareagovali tak pomalu.

Nohy ho přes prašný „buzerák“ donesly ke staré betonové stavbě, kde se usídlil jeho tým, Černé družstvo DEVGRU: Akil (navigátor), Mancini (zástupce velitele a zbrojíř), Rufus „Drobek“ Chávez (výbušniny), CT (spojář) a nově příchozí „Krokous“ (odstřelovač), který dočasně nastoupil na místo Ripa, zotavujícího se ze zranění utrpených v průběhu jejich posledního nasazení. Velitelem týmu a hlavním zdravotníkem byl Crocker.

Sotva vešel do dveří a o kůži se mu otřel proud vzduchu ze stropního ventilátoru, zaregistroval, že všichni muži jsou vzhůru, třebaže už bylo hodinu po půlnoci. To ho překvapilo, protože vstávat museli v 5:00 ráno, aby si odbyli hodinový tělocvik před východem slunce, po němž následovalo jídlo, sprcha a začátek výcviku v 7:30. Drobekovi, který si rád přispal, navíc nebylo dobře.

„Co se děje?“ zeptal se Crocker.

Zamrkal a přímo před ním se rázem zjevil Drobek Chávez. Přestal totiž hrát *Overlook* – hru pro několik hráčů, kde člověk mohl být robotem-detektivem pokoušejícím se najít a zničit normální roboty, nebo dozorcem vyhledávajícím a likvidujícím roboty-detektivy.

„Drobek“ mu ostatní členové týmu říkali kvůli jeho obrovským rukám a ramenům. Na pravačce měl barevné tetování Ježíše, oblečený byl do volných kraťasů a trička s nápisem *Gold's Gym* a vyzařoval neklidnou energii. Tmavé vlasy nosil střižené hodně nakrátko.

„Jak je tomu klukovi?“ zeptal se ho vysoko posazeným tónem, který naprosto neodpovídal jeho zjevu.

„Ztratil dost krve, ale myslím, že to přežije. Našli toho střelce?“

„Ne, ale právě nám dali pikslu s hadama.“

Drobkovy nosní dírky se rozšířily a zároveň stáhl pravý koutek úst, což bylo typickým příznakem toho, že je rozčilený. Byl to šikovný operátor s příjemným měkkým hlasem a pohledem prozrazujícím lehkou ztřeštěnost.

„Co tím myslíš?“

Rychlé rozhlédnutí po obdélníkové místnosti Crockerovi odhalilo, že CT na svém kavalci zírá do laptopu a Akil poslouchá hudbu. Oba měli v uších špunty sluchátek. Krokouš s Mancinim tu nebyli.

„Kde jsou Krokouš s Mancinim?“ zeptal se, znovu zamrkal a upřeně se zahleděl na svou postel, jako by byla nějakou Sirénou lákající ho ke spánku.

„O tom jsem ti právě chtěl říct,“ odpověděl Drobek.

„Tak povídej. Co se stalo?“

Drobkova hlava pořád napůl proploovala gotickou scénérií věže Vyhličky, kde se odehrával jeho herní příběh dnešního večera.

„No... stalo se to, že —“

Do řeči mu skočil Akil. Urostlý bývalý námořní pěšák s egyptskými kořeny si všiml Crockera postávajícího u dveří na dlážděné podlaze a vyndal si sluchátka z uší.

„Hele, šéfe, děje se něco velkého. Hledá tě major Wally.“

„Tohle není slušný, kámo,“ zaprotestoval Drobek. „Vždyť jsem mluvil já.“

„A teď zas já, brácho.“

Major Walfor „Wally“ Martins byl jejich hlavním prostředníkem při komunikaci s nigerijským 72. praporem zvláštních jednotek, s jehož vycvičením přijeli pomoci.

„Co chce major Martins?“ zeptal se Crocker, přešel ke svému kavalci, posadil se a rozvázal si běžecké boty Saucony. Byly potřísněné krví.

„Jó, šéfe... To neřek. Ale Paige Spiranacová, ta golfová bohyně, co jsem ti vo ní vyprávěl. Ta, co si ji vezmu... V posledním čísle *Sports Illustrated* s plavkama má pěkně roztaženou dvoustranu.“

Crocker se obrátil k Chávezovi, který jen stál a soptil vzteky. „Drobku... Povídal jsi něco?“

Viditelně naštvaný Drobek se otočil k Akilovi a zavrčel: „Na to, že by Paige Spirálová, nebo jak se vlastně jmenuje, chtěla kteroukoliv část tvý chlupatý egyptský prdele, rychle zapomeň.“

Jeho poznámka si od CTýho vysloužila přidušený smích. „To jsi teda trefil přesně!“

Drobek si povytáhl kraťasy a promluvil ke Crockerovi: „Znáš toho nigerijskýho kluka z jé dvojky, s kterým dělá Krokouš?“ „J-2“ znamenalo zpravodajství.

„Hmm... poručík Peppie, jo...“

„A víš, jak shromažďuju, tříděj a vyhodnocuju zpravodajský informace od nejrůznějších místních zdrojů?“

Crockera bolela hlava. „Jo, jo. Co má bejt?“

„No, tak dneska večer spolu procházeli pár možnejch scénářů, když se najednou objeví jeden místní farmář s informací o přesunech ozbrojenců Boko Haram kousek od hranic s Kamerunem.“

„Počkej... To se stalo mezitím, co jsem byl pryč?“

„Přesně tak. V době, kdy jsi byl v nemocnici. No, a když Krokouš uslyšel tohle info, našpicoval uši a anténa se mu postavila tak, jak se to Akilovo ptákovu nikdy nestane.“

„Chceš to ukázat?!“

„Přestaňte dělat kraviny.“

Drobek pokračoval. „Šéfe, předat tuhle zprávu na velitelství dvaasedmdesátýho se poručíkovi Peppiemu fakt nechtělo – kvůli tomu, čemu sám říká politika. Všechno u brigády je jen politika

a politika... Kromě toho je sobota večer a partička hochů z velení je ve městě, kde je někdo pozval na rozlučku se svobodou. A on má prostě strach je vyrušit.“

Typický Drobek, pomyslel si Crocker, *dostat se k pointě mu zabere půl hodiny*. „Takže?“

„Takže, Krokouš... znáš přece Krokouše, když se do něčeho zakousne... poručíka Peppieho prakticky dotáhne na velitelství dvaasedmdesátýho. A ve chvíli, kdy to info předaj dozorčímu důstojníkovi, je nějaký kapitán Mobido, Mopito nebo něco takovýho, normálně pošle dopryč, a že se s tím prej vůbec nebude obtěžovat. Krokouš je ale na tyhle věci dost háklivej.“

„To mi povídej.“

„Takže teď se ten cáklej Cajun postaví přímo před kapitána a poví mu, že je ostuda uniformy, co má na sobě, a k tomu přidá ještě tisíc dalších urážek.“

„Ale ne...“ zaúpěl Crocker.

„Seřve ho na tři doby a řekne mu, že je *kujon*.“

„Co je to *kujon*?“ chtěl vědět Crocker.

„To je cajunsky,“ vpadl jim do řeči Akil. „Přibližnej překlad je něco jako debilní kretén.“

„Skvělý.“

„Ten kapitán to vzal jako rasistickou nadávku.“

„Do hajzlu.“

„Začal hysterčit, strčil do Krokouše, Krokouš ho trochu proplesknul a pak ho nechal bejt.“

„Kurva...“

„Ten nigerijskej kapitán samozřejmě běžel rovnou k majorovi Wallymu. A celý nigerijský velení je teď na nohou.“

„Něco takovýho jsme zrovna potřebovali...“ Crocker si promnul obličej, aby se mu rozproudila krev. Tou poslední věcí, kterou teď chtěl, bylo řešit věci podobného rázu. Neměl ale na výběr.

„Kde je Krokouš?“ zeptal se Drobka.

„Manny ho odvedl ven, aby trochu upustil páru.“

„Kam?“

Drobek se otočil k Akilovi. Ten se na oplátku obrátil k CTýmu, který pokrčil rameny. „Nemám nejmenší tušení...“

„Přiveďte je oba zpátky! Hned!“

Crocker si začal znovu zavazovat své běžecké boty. Přemýšlel, jestli si má převléknout špinavé kraťasy a vypůjčenou zdravotnickou tuniku, nakonec se ale rozhodl, že se tím nebude zatěžovat.

„Promluví si s majorem Martinsem. Vy ostatní *kujoni* jděte najít Krokouše.“

„Jasně, šéfe.“

Crocker, kráčející vedle Akila na velitelství 72. praporu AFSS, si cestou povšiml, že se zvedl mírný vítr, což znamenalo změnu počasí. Vzduch ho znovu probral k životu. Snažil se vzpomenout si, co se o Boko Haram dozvěděl od agenta CIA, který jim ještě před jejich odjezdem z velitelství ST-6 ve Virginii podal náleži-
tou instrukci.

Boko Haram byla radikální islamistická teroristická skupina, zanechávající po sobě spoušť napříč severní i východní Nigérii, kde ob-
sazovala rozsáhlá území, masakrovala celé vesnice, pozabijela přes
dvacet tisíc civilistů a stvořila miliony uprchlíků.

Její jméno znamenalo v doslovném překladu „západní učení je za-
kázané“. Právě proto zaměřili svou barbarskou odnož náboženského
fundamentalismu proti učitelům, školám a školním dětem – chlapce

a jejich učitele brutálně vyvražďovali, dívky unášeli a dělali si z nich své konkubíny a otrokyně.

Podobně jako v případě ISIS na Blízkém východě bylo i cílem Boko Haram v západní Africe zřízení islamistického státu spravovaného právem šaría. Analytik, který Crockerovi dával instruktáž, poznal, že navzdory svému náboženskému přesvědčení vydělávají peníze obchodem s drogami a lidmi.

Milí hoši...

Když se k betonové budově přiblížili na vzdálenost třiceti metrů, Akil se zastavil. „Šéfe, je tu ještě jedna věc, co mi dělá starosti.“

Crocker byl tak unavený, že si nebyl jistý, zda jeho mozek dokáže pojmout další nové informace. „A co?“

„Náš úkol je cvičit, dávat rady a poskytovat podporu. Je to tak? Poslední dva tejdny ale trávíme zařizováním výcviku a pro to, abysme si to s těma zlejma z Boko rozdali po našem, jsme neudělali ani hovno.“

„Chceš snad říct, že nigerijská armáda nedělá svoji práci?“

Akil se zašklebil. „Takže Krokouš dostane zprávu o nějakých přesunech Boko Haram nedaleko hranice a hoši z AFSF jsou až moc zaměstnaný tým, jak jsou uražený, než aby viděli celkovou situaci. Nezdá se ti to postavený na hlavu?“

Crocker se pokoušel rozpomenout, jaké jsou předpisy pro vedení bojové činnosti (*Rules of Engagement*, ROE) v rámci jejich společného výcviku a výměnného pobytu (*Joint Combined Exchange Training*, JCET). Pokud si správně vzpomínal, SEALové měli dovoleno Nigerijce doprovázet do „ostrých“ misí v postavení poradců a střilet na nepřítel až ve chvíli, kdy se sami ocitli pod palbou.

„Jde vo to, šéfe, že musíme bejt vostražitý.“

Slyšet varování ohledně zdrženlivosti od obvykle více než agresivního Akila bylo zvláštní.

„A pročpak?“

„Poručík Peppie mi nedávno pověděl něco, co by mohlo bejt relevantní.“

„Relevantní? Ty překvapuješ.“

„Současnej prezident Nigérie Muhammadu Buhari je bejvalej vojenskej samovládce, ktorej sám sebe popisuje jako konvertovaného demokrata a dřív podporoval zavedení muslimskýho práva šaría po celý zemi. To je relevantní, nemám pravdu?“

„Zajímavý.“

„Teď sice popírá, že by někdy měl nějakej radikální muslimskej program, ale pár místních lidí včetně poručíka Peppieho nepřestává pochybovat, jestli náhodou nesympatizuje s Boko Haram.“

Major Martins seděl u dřevěného konferenčního stolu a v 0:26 ráno obíral maso z kuřecích kostí, které lovil ze zbytků dušených maniokových listů. Od jednoho z místních zdrojů obdržel 72. prapor AFSF zpravodajské informace o tom, že se směrem k hranici pohybuje kolona osobních i nákladních aut Boko Haram. Povídalo se, že se chystají provést nějakou výměnu zbraní. Zdroje informací byly podle majora „středně spolehlivé“. S přihlédnutím k choulostivým vztahům mezi Nigérií a na východě ležícím Kamerunem ale Crocker informoval, že čelní vojenští i civilní představitelé v nigerijském hlavním městě Abudži nejsou nakloněni tomu, aby podnikli jakékoli kroky.

„Tomu nerozumím. Proč?“ ozval se Crocker. Byrokratické nemsyly ho popouzely, kdykoli se znovu vynořily – ve Státech stejně jako v Nigérii. Obavami z poškození vlastní image, profesního

postavení nebo eventualitou, že někomu šlápne na kuří oko, si rozhodně hlavu nelámal. Když jste uviděli problém, přišli jste na nejlepší způsob, jak ho vyřešit, a postupovali jste podle svých nejlepších možností a schopností.

„Potíže politického rázu,“ odpověděl major. Současný problém? Aby předešla jakémukoli incidentu mezi oběma zeměmi, nigerijská vláda uzavřela před dvěma týdny hranice. Stovky obchodníků a cestovatelů z nejrůznějších koutů světa, včetně skupiny turistů z Argentiny, zůstaly kvůli tomu trčet na místě.

Crocker se chtěl zeptat, co u všech čertů dělají jihoameričtí turisté ve válečné zóně, nechal to ale být. Mnohem víc si přál dozvědět se něco o politických třenicích mezi Nigérií a Kamerunem.

Proto raději řekl: „Pane majore, já si uvědomuju, že naše práce tady spočívá v poskytování rad, výcviku a v zajištění taktické podpory. Myslím si ale, že tyhle informace, pokud jsou spolehlivé, si přímo říkají o to, ať trochu ohneme pravidla a aspoň zjistíme, co má Boko za lubem.“

„Vy máte ve zvyku ohýbat pravidla, pane?“ Major Martins byl muž s širokým hrudníkem a kulatou, přátelskou tváří, jehož tmavou kůži zjizvily neštovice prodělané v dětství. Jako důstojník měl vyšší hodnost než Crocker, který byl jen nadpraporčíkem. Říkat Crockerovi „pane“ rozhodně nemusel.

Majorův uštěpačný přístup k situaci, kterou on sám považoval za navýsost pádný důvod k akci, způsobil, že se Crocker nedokázal ubránit pocitu znechucení. Zároveň však chápal, že mezi nimi existují obrovské kulturní i historické rozdíly, uvědomoval si omezenost vlastních znalostí ohledně lokální politiky a rozuměl i tomu, že on a jeho muži nepřijeli do Nigérie vyvolávat potíže, ale pomáhat se získáváním srdcí a myslí místních obyvatel.

„Jak to vidím já, pane majore,“ začal Crocker, „smyslem pravidel je, aby se dokázala přizpůsobit poměrům.“ Při svém současném stavu vyčerpání se snažil být tak diplomatický, jak jen to šlo. „My tu mluvíme o výjimečných okolnostech, a ty by mohly přinést velmi negativní důsledky.“

V úsměvech byl Martins opravdu dobrý. Znovu roztáhl koutky a pronesl: „Já jsem rozumný člověk, pane Crockere. Mám rád svoje postavení a moje rodina si užívá veškerého s ním souvisejícího pohodlí. V mé zemi máme jedno takové pořekadlo: Člověk, který prodává vejce, by na tržišti neměl vyvolávat rvačky.“

Jako mnozí jiní Nigérijci i major Martins měl ve zvyku komunikovat prostřednictvím přísloví.

„My ale neprodáváme vejce, pane,“ odpověděl mu Crocker zdvořile. „My se pokoušíme vymýtit Boko Haram.“

Ostatní důstojníci 72. praporu AFSF seděli u dlouhého stolu, poslouchali, popíjeli čaj a limonády a bez sebemenšího zdání naléhavosti si četli komiksy nebo noviny.

Crocker pořád stál. „Přijde mi, že jestli si opravdu přejete vyhnat nepřátele z východní a severní Nigérie, ta poslední věc, kterou chcete dopustit, je, aby si obstarali další zbraně.“

Martins k němu vzhlédl od své dušené směsi a mávl rukou. „Posadte se, pane Crockere. A dejte si šálek čaje nebo limonádu. To, co říkáte, je samozřejmě pravda. Když zralé ovoce uvidí poctivého člověka, spadne dolů.“

Zatímco se Crocker poohlížel po místě u stolu, zhasla světla, což se v této části Nigérie stávalo poměrně často. Nikdo ani nehlesl. Jeden z nižších důstojníků namísto toho zapnul lampu s baterií a další dva muži vyšli ven, aby nahodili benzínový generátor. Dveře se sítí proti hmyzu se za nimi zavřely s hlasitým zabouchnutím.